

רע"פ 3287/21 - זרעעתמין נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 3287/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: זרעעתמין

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (הנשיאה ר' יפה-כ"ץ והשופטים 66895-12-20 מיום 28.4.2021 שניתן על ידי הנשיאה ר' יפה-כ"ץ והשופטים י' עדן וג' שלו; ובקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר

בשם המבקש: עו"ד אסתר בר ציון

החלטה

- לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (הנשיאה ר' יפה-כ"ץ והשופטים י' עדן וג' שלו) בעפ"ג 66895-12-20 מיום 28.4.2021, בגדרו התקבל ערעור המשיבה על קולת העונש שנגזר על המבקש בגזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (השופט ר' סולקין) בת"פ 40001-05-18 מיום 24.11.2020.
 - על פי הנתען בכתב האישום, המבקש גידל שתילים רבים של סם מסוכן מסוג קנבוס בעציצים, בחממה בחצר הבית ובחצר הבית במהלך תקופה של כשלושה חודשים.
- במהלך חיפוש שנערך בבית המבקש ביום 13.5.2018, בחשד לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס, נתפסו 407 שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 57.4 ק"ג.

בגין מעשים אלו יוחסה למבקש עבירת ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים); ועבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודה זו.

3. בית משפט השלום הרשיע את המבקש במיוחס לו, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בהכרעת דינו מיום 1.4.2019.

יער כי הדיון בטיעונים לעונש נדחה מעת לעת, בין היתר בשל בקשות בא כוח המבקש, עד שלבסוף התקיים ביום 9.8.2020.

4. בית משפט השלום, בגזר דינו מיום 24.11.2020, עמד על חומרת העבירות שבהן הורשע המבקש - תוך שהדגיש כי היקף הסמים שנמצאו בבית המבקש מלמד כי גידלם "למטרה מסחרית" - בחן את מדיניות הענישה הנוהגת, וקבע כי מתחם העונש ההולם את מעשי המבקש הוא בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

עם זאת, לאחר שנדרש לנסיבותיו האישיות של המבקש - ובהן הרקע החינוכי והכלכלי הקשה של המבקש, ההליך השיקומי שעבר מאז מעצרו, והמלצת שירות המבחן להימנע מגזירת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח בעניינו, מחשש שהדבר יסיג את התקדמותו - קבע כי יש לחרוג לקולא ממתחם העונש.

משכך, גזר בית משפט השלום על המבקש עונשים של 9 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות; 12 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירה מסוג "פשע" לפי פקודת הסמים המסוכנים ולפי חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג-2013 (להלן: החוק), למשך 3 שנים; 90 ימי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירה מסוג "עוון" לפי פקודת הסמים המסוכנים ולפי החוק למשך שנתיים; קנס בסך 25,000 ש"ח או 210 ימי מאסר תמורתו; 12 חודשי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לרכב מנועי; 12 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים ממועד סיום הפסילה בפועל; וצו מבחן למשך שנתיים.

5. ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום התקבל בפסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 28.4.2021.

בית המשפט המחוזי הדגיש את חומרת עבירות הסמים שבהן הורשע המבקש, ואת מדיניות הענישה המחמירה שננקטת כלפיהן, במטרה להביא "לביעורו של נגע הסמים". בנסיבות אלו, נקבע כי מתחם העונש ההולם את מעשי המבקש הוא בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל.

עם זאת, בשים לב לכלל שלפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, ולנסיבותיו האישיות של המבקש - החמיר בית המשפט המחוזי בעונש המאסר בפועל שנגזר עליו כך שיעמוד על 20 חודשי מאסר בפועל בלבד, והקל בעונש הקנס שנגזר עליו כך שיעמוד על 5,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו.

6. על פסק דין זה הגיש המבקש בקשה למתן רשות ערעור, ועימה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר עליו.

בבקשתו, טוען המבקש כי לאור נסיבותיו האישיות, ראוי היה לסטות לקולא ממתחם העונש, ולגזור עליו עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות בלבד, ולא עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. עוד נטען, כי עניינו של המבקש מעורר סוגיות עקרוניות שונות, בין היתר באשר למדיניות הענישה הראויה ביחס לעבירות שבהן הורשע.

7. דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" לא תינתן אלא במקרים המעוררים סוגיות עקרוניות רחבות היקף החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או במקרים שבהם קיים חשש ממשי כי נגרם לו אי צדק קיצוני או עיוות דין מהותי. זאת ועוד, רשות ערעור על חומרת העונש תינתן אך ורק במקרים נדירים שבהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות.

בפרט, קיומו של פער בחומרת העונש בין הערכאה הדיונית לערכאת הערעור אינו מצדיק כשלעצמו מתן רשות ערעור, ובלבד שהעונש שנקבע לבסוף הולם את חומרת העבירות (ראו למשל רע"פ 2151/21 דהן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (7.4.2021)).

8. במקרה דנן, איני סבור כי העונש שנגזר על המבקש חמור כלל ועיקר – ודאי לא במידה המצדיקה מתן רשות ערעור.

בית משפט זה שב והדגיש כי יש לנקוט בענישה מחמירה כלפי עבירות של ייצור והפקת סם מסוכן, על מנת להרתיע מעבריינים פוטנציאליים לעשות כן, ולגדוע את שרשרת הפצת הסם כבר מראשיתה (ראו למשל ע"פ 4387/20 מדינת ישראל נ' דרור, פסקה 13 (8.2.2021)).

אומנם, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות של המבקש בעת גזירת עונשו. אולם, בית המשפט המחוזי הלך לקראתו כברת דרך עת חרג לקולא ממתחם העונש שקבע, והפחית מגובה הקנס שהוטל עליו לשלם.

9. אשר על כן, הבקשה נדחית, וממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, א' בסיון התשפ"א (12.5.2021).

ש ו פ ט